

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۱۰/۰۸

دودیال

د افغانستان د اقتصاد ظرفیت؛

کرنه، کوچني کاروبارونه او کلیوالي تشبثات

(زموږ هغه قوی پوتانسيل چي بي استفادې پاتی دی)

د اقتصاد پوهنځیو کې مو تیوريکي برخو کې ډېر ضروري مضامين ځای پرځای او مفردات مو ورته وسنجول. مور لویو کنسرسیومونو، فرامیلتی شرکتونو، د صنایعو غول او متکاتف صنعت باندې هم بحث پکې شامل کړ، دنن ورځي د لویو صنعتی هیوادو د پانگوني یادونه هم کوو، خو د دی بحثونو په پای کې به مې تل ویل چې مور لاهم د خپل اقتصاد د په پښو درولو لپاره کلیو (محلاتو) او لري پرتو سیمو کې منابعو (بشري او پنځیزو) ته اړ یاستو او لا زیات وخت دی چې د میکانیزه، اتوماتیزه او الکترونیزه صنعت څخه خبرې وشي. بیا به مې هغه ظرفیتونه او پوتانسيل حسابو چې لرو یې، خو پام مو ورته نه دی کړی. دا شل کاله مو ویل چې بشري مرستې باید په (Official Development Aid/ODA) یا انکشافی مرستو بدلي او د رسمی انتقالاتو بڼه دي خپله کړي. دا ستونزه تر نن پاتې ده. آخر مجبور شوم نړیوالو ژورنالو ته مې د (The Capacity of Afghanistan Economy, Agriculture sector and Essential Contrivance) تر عنوان لاندې په دی اړه مستدله او مدله مقاله ولیکله چې تازه نشر شوه. اوس به په پښتو هم لږ وضاحت ورکړم:

کوچني کاروبارونه او کلیوالی تشبثات له یوې خوا بیکاري له منځه وړي او له بلې خوا بی استفادې (دست ناخوړده) منابع تر کار لاندې راولي. په تېره بیا د له لاسه وتونکو او جریانی منابعو (Flow resources) د ضایع کېدو مخه نیسي. دا هم دولتی او هم خصوصی سکتور او د دوی نوښتونوپورې اړه لري، خو څو کارونه باید حکومت وکړي:

- د اقتصادی زیربنا جوړول (مجهز او گرندی ترانسپورت، برېښنا، د اوبو انحرافی او ذخیروی بندونه جوړول، مخابرات او مواصیات، د روغتیا خدمات، تعلیم او دحرفوی- تخنیکي زده کړو موسسات)؛
- د بانکونو او په مجموع کې د مالی موسساتو (دولتی بانک، تجارتي، رهنی تعمیراتی- معاملاتی بانکونو، بیمې، د تقاعدخزینې، کوچنیو پورورکوونکو گروپونو...) فعالول؛
- د بانک د اعتبار بېرته لوړول او ساتل، یعنی د سالم او نېک شهرت لرونکي بانکداري سیستم ایجاد؛
- د خصوصي سکتور ډیره بڼه حمایه او رهنمایي؛
- د حکومت له خوا سبسایدې منل؛
- د بندرونو پرانیستی ساتل او له گاونډیو سره د اقتصادی مرادواتو بڼه تنظیمول؛
- د هیواد دننه تولیداتو مشابه اجناسو د ورود مخنیوی؛
- د وارداتو په وړاندې د صادراتو د تقويي د پالیسی طرح او عملی کول؛
- محلی منابعو کې د ولسونو ډېر بڼه راشریکول او دهغو ساتنه، یا په معقوله او علمی بڼه له دغو منابعو او سرچینو د استفادې طرز؛
- د خصوصي سکتور او کلیوالی تشبثاتو د اقتصادی فعالیت په ترڅ کې د حساس فرهنگي میراث او اقلیمی یا د چاپیریال ساتنی مسایلو څارنه (دی برخه کې خصوصي سکتور بی پامه او لازم معلومات نه لري)؛
- د طبی او صنعتی بوتو د تکثیر او د حکومتی ادارو تر څارني لاندې دهغو پروسس؛
- په بهر کې میشت پانکوالو ته د هیواد دننه فزیکي او احساسی امنیت داد ورکول او له بهر څخه هیواد ته د دوی د بڼي پریمانه پانگي دلیردلو ممکن کول؛

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولی

• د سیکار) دافغانستان د پرمختیا سره د امریکې د متحده ایالاتو دمرستو د تفتیش اداره (وایی چی تېرو دوو کلونوکی ۲،۳ میلیارده بالره + maintenance) (زبنته ډېرې پیسې دي!) دافغانستان ته ورکړل شوي، که دې سره له هیواد ډېهر مهاجرو رالیږل کیدونکی مرستی هم جمع شي، یو کافی اندازه اسعار ورڅخه جوړیږی، چی ملی اقتصاد ته تزریق شوي اوهر درد ورباندي دوا کیږي او په انکشافی پانگه یې اړولای شو؛

• ځنگل او څړ ځای ملی شتمني او د یو قیمتی میراث په توگه ساتل او ځنگلونو احداث او بیا احیا؛

• د کوچنیو زمکوالو د کوچنیو کروندو ډېبرودلو مخنیوی؛ د زمکې د نهه ډوله استعمال کلک رعایت او په قوانینو کې یې درج کول(د زمکو اداره دي فعاله شي)؛

• د بنسکار د قانون جدي تطبیق او دې ته ورته نور لازم تدابیر چې متاسفانه یو هم تر کار لاندې نه دي راغلي. زموږ ملی اقتصاد کې لاهم کرنه او مالداري عمدتاً مسلط سکتور دی. زموږ مالدارۍ او بنووالي یوه قوي عایداتی منبع او د تولید ظرفیت دی. د هېواد تقریباً اویا سلنه خلک کلیو کې میشت او ژوند یې په سیده او ناسیده توگه د کرنې سکتور پورې تړلی دی. د کینت لپاره کافی زمکه او کافی اندازه روانې اوبه(سیندونه) لرو(مقاله کې مې په ارقامو او دهغو په موقعیتونو سره بنودلي دي)، خو د اوبخور سیستم ندی جوړ. نو ضرور ده چې د اوبو دمدیریت پروگرامونو ته دوام ورکړو. د اوبو د سرچینو د مدیریت کولو په ترڅ کې باید د اوبو لگولو سیستم باندي تمرکز وکړو. د اوبخورو سیستم باید دکلیوالو ترمنځ د شخړې لامل نه، بلکې اطمیناني، عادلانه او کافی او د وېش او آبرسانی مناسب سیستمونه جوړ شي، ډېر آسانه ده چې له لاسه وتونکې پریمانه اوبه کروندې ته رهنمایی او تر استفادې لاندې یې راولو.

د کرنې سکتور د افغانستان لپاره ډېر زیات مهم او د نوي په پښو درېدونکي صنعت لپاره خام توکي برابرې، نو د صنعت او کرنې ترمنځ باید د P-P رابطه ټینگه شي چې کرنه خام توکي Push او صنعت یې کش Pull او جذب کړای شي. په دې سره د صنعت وده چټک اقتصادي پرمختگ ته زمينه برابروي. کله چې د کرنې او صنعت وده تامین شوه اقتصاد پیاوړی او ورسره خدمات(صحت، تعلیم، ترانسپورت، مخابرات او مواصلات) هم ښه کیږي، دخلکو د شعور کچه لوړه، خرافات او فتالیزم محو او د منکراتو مخه نیول کیږي. جامعه ثبات مومي او د ټولني د افرادو عزت ډاډمن کیږي. د نو پایه صنعت په ارتقایي سیر سره بهرني تجارت کې کسر له منځه ځي اوصادرات ډېریږي. تجارو ثابته کړي ده چې صنعتي او مدني پرمختگ اووډه د ملي یووالي او دعامه شعور اوچتولو کې قاطع رول لري، تعصباتو له منځه وړي او د آبادی هڅې یوموتی کوي.

متاسفانه اوس موږ یوه مصرفي ټولنه یاستو، د بیوزلی له امله موملی اقتصاد کې د توکو(اجناسو) او خدماتونو لپاره تقاضا ناچیزه ده چې ممکن په دې حالت کې خصوصی سکتور ژر او ښه وده ونشي کولای او ممکن د بیکاري له منځه وړلو کې هم ژر بریالی نه شو، خو که حکومت پورته یا شوي قدمونه اوچت کړي او اصلاحی تدابیر ولري، دا ستونزه حل کیږي. تقاضا هغه وخت لوړېدای شي چې خلکو ته د استخدام فرصتونه برابر او عاید ولري. یعنی تولیدي اجناسو او عرضه کېدونکو خدماتو ته د عمومی تقاضا لوړول او ښه کول باید د اقتصادي سالمو او معقولو پالیسیو او پلانونو لومړنی هدف وي. په بودیجه کې د کسرفع، دعامه مصارفو موثر او مثر کول، وار په وار د انکشافی بودیجې زیاتول او د عامه مالی عوایدو او مصارفو د مستند او رسمی کولو او په ارقامو سره یې په بنودلو(احصائیوي سیستم او راپورونه تنظیمولو) سره شفافیت ډاډمن کیږي. د موجوده دیفلاسیوني اندېښنو په نظر کې نیولو سره، داسې وضعیت چې حکومتي عامه مصارفو کې لوړوالی وښيي، کولای شي اقتصادي پرمختیا راولي، د دیفلاسیون فشار کم او شفافیت نور هم بهتر کړي. د مالی مدیریت (FM) موجود طرز کې شاید د تېرو شلو کلونو په اندازه فساد موجود نه وي، د جنگ په درېو سره به ممکن جرمی او تور اقتصاد یوڅه کنترول شوی وي، خو غیر رسمی اقتصاد لا هم شته. دکلیوالي تشبثاتو(چرگانو روزني، بافت او گندلو لاسی صنعت، کلالي او کاشي جوړول، نجاری او مستظرفه صنایع، کبانوروزنه، د شاتو د مچبو او دوربښمو دچنجیوروزنه، لمځی، پوزي او پوستینن جوړول..) وده د ملی اقتصاد رکود له منځه وړي او د عامه او خصوصی سکتور په ودې مثبت تاثیر کوي. پایله یې د منکراتو محو کېدل او د مشروع اقتصاد په لرلو یو آبرومند ژوند ډاډمن کېدل دي، دا په داسې حال کې چې ملي-پرمختیایی پروژو او اقتصادی فعالیتونو ته لکه د پخوا په شان تهدید نشته او جگړه ودرول شوه. اوس هغه فرصت رارسیدلی چې افغانان په دغو ټکیو غور او فکر وکړي. په انگلیسي ژبه ذکر شوی مقاله کې بېلابیلو برخو کې ظرفیتونه بنودل شوي، تر څو نړیوال هم د افغانستان ظرفیتونو اووډې ته متوجه، امیدوار اووهڅول شي.

نتیجه: د افغانستان تاریخی دښمنانو په غلطه دا خبره مشهوره کړې ده چې دافغانانو کلتور کی تعلیم او پوهه نشته او افغانستان د تاوتریخوالی او جگړو میدان دی.

د دې د رد لپاره څېړونکو، لیکوالو او استادانو څخه هیله لرم چې دگران هیواد پرتم، د پوهې او اقتصادي ودې ظرفیت په نړیوالو ژبو نړی ته معرفي او دا ثابته کړي چې افغانستان لا هغه وخت د ترقی او تمدن لوړو مدارجو کې و، چې دسیمي هیوادونه ورڅخه بی خبره وو. د افغانستان ډېبرته پورته کېدو او ترقی لپاره کار په کار ده. مقاله په انکلیسی لس مخه ده، خو محتوا یې ما دوه مخونو ته رانډه کړه. درناوی.